

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Hans Andersen
Hans.Andersen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2022 - 2249
29. marts 2022

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 1. marts 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 205 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 205:

”Vil ministeren i forlængelse af BEU alm. del - svar på spm. 121 af 25. februar 2022 redegøre for, hvad nettoudgiften har været for de godt 8.200 personer over perioden - dvs. ikke kun isoleret udsigterne til kontanthjælp, men også tabet ved, at de ikke er i arbejde? Udgiften bedes opgjort samlet set og i gennemsnit for hver af personerne.”

Svar:

Det bemærkes indledningsvis, at det er vanskeligt at opgøre nettoudgiften ved at disse personer ikke er i arbejde. Dertil bemærkes, at der i spørgsmålet ikke er angivet instrumenter til at løfte beskæftigelsen for målgruppen, og der er således tale om rent hypotetiske potentialeberegninger. Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det alternative forsørgelsesgrundlag for mange i målgruppen ikke nødvendigvis er ordinær beskæftigelse, men f.eks. førtidspension, fleksjob, ressourceforløbsydelse. Nettobesparelsen ved at personer overgår fra kontanthjælp til disse ydelser vil derfor være væsentligt mindre, end hvad der fremgår af *tabel 1*.

Der spørges til den samlede udgift til gruppen over tid. Den samlede nettoudgift er opgjort over perioden 2010-2019. Det er vanskeligt at opgøre nettoudgiften over tid, da den afhænger af mange forskellige elementer, heriblandt reglerne på aktiverings- og ydelsesområdet samt skatte- og lønniveauet. Beregningerne er lavet med udgangspunkt i saldoeffekten i 2019 for hhv. kontanthjælp, uddannelseshjælp og SHO-ydelse og under antagelse af, at reglerne på ydelses- og aktiveringsområdet har været uændrede i perioden 2010-2019.

Nettoudgiften er opgjort som den forventede offentlige besparelse ved at en langvarig kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, eller SHO-ydelsesmodtager overgår til fuldtidsbeskæftigelse. Når en person overgår til fra offentlig forsørgelse til fuldtidsbeskæftigelse, sparer det offentlige udgifter til ydelse og aktivering. Derudover øges skatteindtægten, som følge af højere indkomst ved beskæftigelse. Saldovirkningerne er *gennemsnitsbetragtninger* for hver modtagergruppe. Dvs. at der er regnet den gennemsnitlige aktivering og den gennemsnitlige løn for personer, der

overgår til beskæftigelse på tværs af de forskellige modtagergrupper (i dette tilfælde kontanthjælp, uddannelseshjælp og SHO-ydelse). Ydelsesmodtagere med høj anciennitet i systemet, må dog forventes at blive aktiveret i mindre end gennemsnittet, ligesom at deres potentielle lønindkomst også må forventes af være lavere, da de grundet deres anciennitet i kontanthjælpssystemet er længere fra arbejdsmarkedet. Det vurderes, at den beregnede nettoudgift er et overkantsskøn, og at den faktiske nettoudgift ved at gruppen ikke har været i beskæftigelse er lavere.

Tabel 1

Gennemsnitlig nettoudgift for det offentlig ved at langvarige kontanthjælpsmodtagere ikke er i arbejde, mio. kr. (2019-pl)

	Årlig	2010-2019	Antal
Nettoudgift pr. person	0,3	2,6	8.200
Samlet nettoudgift	2.123,3	21.233	8.200

Anm.: Beregningerne tager udgangspunkt i de gennemsnitlige offentlige saldo-virkninger for målgruppen i 2019. Der er taget højde for gruppens sammensætning af kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og SHO-ydelsesmodtagere.
Kilde: Registerdata og egne beregninger.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister